

Danielin kirja - sata kuusikymmentäyhdeksän

Profeetallisten säikeiden avaaminen: ”Linnoituksen” symboliikan ymmärtäminen Danielin kirjassa

Jeff Pippenger

2024-03-31

Danielin yhdestoista luku, kymmenes jae, yhdistää sisäisen ja ulkoisen sanoman sanalla ”linnoitus”. Yhteys, jonka se muodostaa Jesajan kuudenkymmenenviiden vuoden ennustukseen, osoittaa ulkoisen ennustuksen ”linnoituksen” olevan Venäjä sekä sisäisen ”linnoituksen”, sen temppelin, jonka Kristus pystyttää saman historian aikana. Ulkoinen linnoitus, joka esiintyy jakeessa kolmekymmentäyksi ja jota kutsutaan ”voiman pyhäköksi”, edustaa maallista kuningasta tai valtakuntaa. Sisäinen linnoitus, eli sisäinen voiman pyhäkkö, on se temppeli, jonka liiton Sanansaattaja pystyttää neljässäkymmenessä kuudessa vuodessa.

Tuon temppelin (linnoituksen) kaikkeinpyhimmässä Jumala istuu taivaallisissa.

Danielin kirjassa kaksi heprean sanaa käännetään molemmat sanalla ”pyhäkkö”. Toinen on ”miqdash” ja toinen ”qodesh”. ”Miqdash” voi tarkoittaa pakanallista pyhäkköä tai Jumalan pyhäkköä tai jopa linnoitusta. ”Qodesh”-sanaa käytetään Raamatussa ainoastaan Jumalan pyhäköstä. Danielin kirjan yhdennentoista luvun jakeessa kolmekymmentäyksi oleva ”voiman” pyhäkkö (miqdash) käännetään ”voiman pyhäköksi”, ja siellä pyhäköksi käännetty heprean sana on ”miqdash”, joka edustaa Rooman kaupunkia, joka on Rooman voiman vertauskuva sekä pakanallisen että paavillisen Rooman historiassa. Daniel käytti näitä kahta heprean sanaa hyvin huolellisesti. Jakeissa, jotka ovat adventismin keskeinen pylväs, löydämme sanan ”pyhäkkö”.

Sitten minä kuulin erään pyhän puhuvan, ja toinen pyhä sanoi sille pyhälle, joka puhui: Kuinka kauan kestää näky jokapäiväisestä uhrista ja hävityksen rikkomuksesta, joka antaa sekä pyhäkön että sotajoukon tallattaviksi? Ja hän sanoi minulle: Kahteentuhanteen kolmeensataan iltaan ja aamuun; sitten pyhäkkö puhdistetaan. Daniel 8:13, 14.

Heprean sana, joka kummassakin jakeessa on käännetty sanalla ”pyhäkkö”, on ”qodesh”, ja sitä käytetään ainoastaan Jumalan pyhäkön ilmaisemiseen. Jakeessa yksitoista, jossa tunnistetaan pakanallinen Rooma, ja erityisesti Rooman kaupungissa sijaitseva Pantheon-temppeli, esiintyy sana ”pyhäkkö”, mutta siinä jakeessa käytetty heprean sana on ”miqdash.”

Niin, hän ylensi itsensä aina sotajoukon ruhtinaaseen asti, ja hänen kauttansa otettiin pois jokapäiväinen uhri, ja hänen pyhäkkönsä paikka kukistettiin maahan. Daniel 8:11.

Danielin yhdestoista luvun jakeen kolmekymmentäyksi ”voiman pyhäkkö” on heprean sana ”miqdash”, ja se esiintyy yhteydessä siihen heprean sanaan, joka on käännetty ”linnoitukseksi” saman luvun jakeissa seitsemän ja kymmenen. Jakeessa seitsemän etelän kuningas meni suoraan Rooman kaupunkiin ja otti pohjoisen kuninkaan vangiksi, sillä hän meni hänen linnoitukseensa; mutta jakeessa kymmenen pohjoisen kuningas menee ainoastaan ”linnoitukselle”, sillä hän

pysähtyi valtakuntansa ja Egyptin rajalle. Seuraavan jakeen oli määrä käsitellä Raafian rajaa. Jakeen kolmekymmentäyksi ”voiman pyhäkkö” on ”linnoituksen” ”miqdash”.

Rajaseudun taistelu Rafiassa on esikuva rajaseudun taistelusta Ukrainassa. Tuo profeetallinen historia tunnistetaan ymmärtämällä, että ”pää” on valtakunta tai kuningas; se on hänen voimansa linnoitus, mutta profetia käsittelee sekä sisäistä että ulkoista totuutta. Ulkoisen linjan ”voiman pyhäkkö” ilmaistaan pyhäköllä ”miqdash”, ja sisäisen linjan voiman pyhäkkö ilmaistaan pyhäköllä ”qodesh”.

Vuodet 1844–1863 muodostavat profeetallisen historian linjan, joka havainnollistaa sadan neljäkymmenen tuhannen sinetöimistä. Pohjoista valtakuntaa vastaan suunnatun hajottamisen kaksituhatta viisisataakaksikymmentä vuotta päättyi vuonna 1798, ja sama kaksituhatta viisisataakaksikymmentä vuotta käsittävä linja eteläistä valtakuntaa vastaan päättyi vuonna 1844. Nämä kaksi linjaa edustavat ihmiskunnan alemmaa luontoa ja ihmiskunnan korkeampaa luontoa. Alempi luonto, jota pohjoinen valtakunta edustaa, on ruumis, ja korkeampi luonto on pää. Pää on valtakunnan pääkaupunki, ja se on kuningas. Tätä havainnollistusta varten Kristus valitsi Juudan, eteläisen valtakunnan, pannakseen sinne nimensä, ja pääkaupunki on Jerusalemin. Jerusalemin on se paikka, jossa todellinen voiman pyhäkkö sijaitsee, ja siinä pyhäkössä on valtaistuinsali kuninkaalle, joka on pää.

3. Mooseksen kirjan kahdennäkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemän aikaa” oli vuonna 1856 lopullinen sinetöivä totuus, jonka tarkoituksena oli antaa tunnuslipulle voima saattaa työ päätökseen. Vuodesta 1844 vuoteen 1863 Kristus aikoi yhdistää jumaluutensa ihmisyyteen iankaikkisesti, mutta ihmisyyden kapinoi.

Hän ei tuolloin kyennyt muuttamaan ihmisen alemmaa luontoa, sillä se tapahtuu Hänen toisessa tulemuksessaan. Silloin Hän muuttaa ihmisen korkeamman luonnon oman kuvansa kaltaiseksi yhdistämällä ihmiskunnan päänsä jumaluuden päähän. Pää oli valtakunnan pääkaupunki. Pää oli kuningas, ja kun Kristus toteuttaa muutoksen, jossa jumaluus yhdistyy ihmisyyteen, Hän yhdistää sekä ihmisyyden että jumaluuden päänsä Jerusalemin pyhäkössä kaikkeinpyhimmissä, missä Kristus istuu Isänsä kanssa.

Sille, joka voittaa, minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin voitin ja istuuduin Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Ilmestys 3:21, 22.

Kristus lupaa, että ne (laodikealaiset), jotka voittavat niin kuin Hän voitti (ja tulevat filadelfialaisiksi), saavat istua Hänen kanssaan taivaallisissa paikoissa.

Jonka hän vaikutti Kristuksessa, kun hän herätti hänet kuolleista ja asetti hänet oikealle puolellensa taivaallisissa, ... ja on yhdessä herättänyt meidät sekä yhdessä asettanut istumaan taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa. Efesolaiskirje 1:20, 2:6.

Hesekielin kahden sauvan yhdistäminen (ihmisyyden jumaluuteen) toteutetaan Jumalan voiman pyhäkössä (qodesh) juuri silloin, kun voiman linnoitus (miqdash) tunnistetaan profeetalliseksi avaimeksi, joka yhdistää sekä profetian sisäisen että ulkoisen linjan, minkä Gabriel tuli saattamaan

Danielin ymmärtämään koskien sitä, mikä oli kohtaava Jumalan kansaa niiden sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen aikana. Kristus halusi toteuttaa tämän työn milleriittisessä historiassa, mutta vuoden 1863 kapina teki työn tyhjäksi; kuitenkin vuosien 1844–1863 historia jää yhä linjaksi, joka havainnollistaa tuota yritettyä työtä.

Danielin luvun yksitoista jae kymmenen sisältää avaimen jakeiden yksitoista–viisitoista sisäisen ja ulkoisen sanoman ymmärtämiseen; nämä jakeet tulivat meidän profeetalliseen historiaamme vuonna 2014. Jae kymmenen yksilöi vuoden 1989, joka on lopun aika sadan neljäkymmenen neljän tuhannen uudistusliikkeessä, mutta se sisältää myös avaimen, joka mahdollistaa vuoden 2014 tunnistamisen tienviitaksi sinetöimisen historiassa.

22. lokakuuta 1844 liiton Enkeli tuli äkisti siihen temppeliin, jonka Hän oli pystyttänyt. Tuo tienviitta esikuvallistaa 11. syyskuuta 2001, jolloin kolmas enkeli saapui jälleen ja seitsemäs pasuuna jälleen alkoi soida. Silloin myös vuosien 1840–1844 historian tuli toistua, sillä enkeli, joka laskeutui 11. elokuuta 1840, ei ollut kukaan vähäisempi kuin Jeesus Kristus, ja Hänen tehtävänä oli valaista maa kirkkaudellaan.

Vuodet 1840–1844 edustavat myös ajanjaksoa 11. syyskuuta 2001:stä pian tulevaan sunnuntailakiin, samoin kuin vuodet 1844–1863 edustavat ajanjaksoa 11. syyskuuta 2001:stä pian tulevaan sunnuntailakiin. Sisap White rinnastaa vuoden 1844 historian ristin historiaan, ja risti edustaa kahden kolmen ja puolen vuoden mittaisen historian jakokohtaa; nämä molemmat ovat keskenään yhdenmukaisia. Risti vahvistaa, että edeltävä historia, joka alkaa vuodesta 1840 ja päättyy vuoteen 1844, sekä sitä seuraava historia vuoteen 1863 saakka ovat kaksi rinnakkaista historiaa, jotka molemmat edustavat sinetöimisen ajanjaksoa.

Ensimmäinen viiva vuosilta 1840–1844 edustaa filadelfialaisten adventistien voittoa; toinen viiva vuosilta 1844–1863 edustaa laodikealaisten adventistien epäonnistumista. Molemmat ryhmät ovat edustettuina Danielin kymmenennessä luvussa, sillä Daniel, joka edustaa voittavia viisaita neitsyitä niiden sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen aikana, näki näyn, mutta ne, jotka olivat hänen kanssaan, pakenivat näkyä.

Ja ensimmäisen kuun kahdentenäkymmenenten neljännenä päivänä, kun olin suuren virran rannalla, sen, jonka nimi on Hiddekel, nostin minä silmäni ja katsoin, ja katso: siinä oli eräs pellavavaatteisiin puettu mies, jonka vyötäiset olivat vyötetyt Uufasin puhtaalla kullalla. Ja hänen ruumiinsa oli kuin krysoliitti, ja hänen kasvonsa olivat kuin salaman välke, ja hänen silmänsä kuin tulisoihdut, ja hänen käsivartensa ja jalkansa kuin kiillotetun vasken hohto, ja hänen sanojensa ääni oli kuin kansanjoukon pauhu. Ja minä, Daniel, yksin näin tämän näyn; sillä miehet, jotka olivat minun kanssani, eivät nähneet näkyä, mutta heidän päällensä tuli suuri vavistus, niin että he pakenivat kätkeytyäkseen. Daniel 10:4–7.

Danielin seitsemännessä luvussa, sen jälkeen kun Daniel oli nähnyt näyn petoeläimistä, Gabriel tuli selittämään näyn.

Minä, Daniel, tulin murheelliseksi hengessäni ruumiini keskuksessa, ja pääni näyt kauhistuttivat minua. Minä lähestyin erästä niistä, jotka seisoivat siinä, ja kysyin häneltä totuutta kaikesta tästä. Niin hän kertoi minulle ja teki minulle tietäväksi näiden asioiden

selityksen. Daniel 7:15, 16.

Danielin kahdeksannessa luvussa, sen jälkeen kun Daniel oli nähnyt näyn pyhäkön pedoista, Gabriel tuli selittämään näyn.

Ja tapahtui, että kun minä, minä Daniel, olin nähnyt näyn ja etsin sen merkitystä, niin katso, edessäni seisoj olennon hahmo, joka näytti mieheltä. Ja minä kuulin miehen äänen Uulain rantain väliltä; se huusi ja sanoi: Gabriel, selitä tälle miehelle näky. Daniel 8:15, 16.

Danielin yhdeksännessä luvussa, sen jälkeen kun Daniel oli saanut ymmärryksen niiden vuosien lukumäärästä, jotka Jeremia oli ilmoittanut ja jotka Mooseksen kirjoituksissa esitetään sekä kirouksena että Jumalan valana, Gabriel tuli selittämään näyn.

Ja vielä minun puhuessani ja rukoillessani ja tunnustaessani syntiäni ja kansani Israelin syntiä sekä tuodessani anomukseni Herran, minun Jumalani, eteen minun Jumalani pyhän vuoren tähden, niin, vielä minun puhuessani rukouksessa, mies Gabriel, jonka olin nähnyt näyssä alussa, lensi nopeasti ja kosketi minua ehtoohrin aikana. Ja hän opetti minua, puhui minulle ja sanoi: Oi Daniel, minä olen nyt tullut antamaan sinulle taitoa ja ymmärrystä. Daniel 9:20–22.

Niinpä kolmen todistajan perusteella, kaikki Danielin kirjasta, kun Gabriel sanoo Danielille kymmenennessä luvussa tulleen saattamaan Danielin ymmärtämään, mitä Jumalan kansalle on tapahtuva viimeisinä päivinä, Gabriel tulkitsee sen feminiinisen ”marah”-näyn, syy-yhteyttä ilmaisevan näyn, jonka Daniel näki ja jota toinen ryhmä pakeni.

Nyt minä olen tullut saattamaan sinut ymmärtämään, mitä sinun kansallesi on tapahtuva viimeisinä päivinä; sillä näky koskee vielä monia päiviä. Daniel 10:14.

Näky, jonka Daniel oli nähnyt ja joka aiheutti uskovien erottumisen, oli näky Kristuksen ilmestymisestä, näky kahdestatuhannesta kolmestasadasta vuodesta, mutta se oli tuon näyn feminiininen ilmaus. Ymmärrys näystä Kristuksen äkillisestä ilmestymisestä liiton Sanansaattajana muutti Danielin (ja ne, joita Daniel edusti) Kristuksen kuvaksi. Se, mikä ”kohtaa Jumalan kansaa viimeisinä päivinä”, esitetään Milleriittien historiassa vuosina 1840–1844 ja myös Milleriittien historiassa vuosina 1844–1863. Toinen ryhmä pakenee näkyä kapinassa, ja toinen ryhmä seuraa Kristusta uskossa kaikkeinpyhimpään istuakseen Hänen kanssaan taivaallisissa paikoissa.

Mutta kun Gabriel tulkitsee näyn, jossa Jumalan viimeisten päivien kansa muutetaan Kristuksen kuvaksi, hän esittää maailman ulkoisen historian. Danielin näky Kristuksesta tulkittiin Gabrielin toimesta sadan neljänkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen ajan ulkoiseksi historiaksi. Kun Gabrielin tulkinnassa saavutetaan 11. syyskuuta 2001:n historia, se historia, jota korostetaan jakeen kuusitoista sunnuntailakia edeltävänä, voidaan tunnistaa ainoastaan sillä ymmärryksen avaimella, jota jakeessa kymmenen edustaa ”linnoitus”. Syyskuun 11. päivänä 2001 jokaisen näyn vaikutus alkoi avautua kuin pyörät pyörien sisällä.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen: Ihmislapsi, mikä on tuo sananlasku, joka teillä on Israelin maassa ja joka kuuluu: Päivät pitkittyvät, ja jokainen näky raukeaa? Sano heille sen tähden: Näin sanoo Herra, Herra: Minä teen lopun tästä sananlaskusta, eikä sitä enää käytetä sananlaskuna Israelissa; vaan sano heille: Päivät ovat lähellä, ja jokaisen näyn täyttymys. Sillä

Israelin heimon keskuudessa ei enää ole oleva mitään turhaa näkyä eikä mielistelevää ennustusta. Sillä minä olen Herra: minä puhun, ja se sana, jonka minä puhun, toteutuu; sitä ei enää viivytetä. Sillä teidän päivinänne, te niskoitteleva suku, minä lausun sanan ja täytän sen, sanoo Herra, Herra. Ja jälleen Herran sana tuli minulle, sanoen: Ihmislapsi, katso, Israelin heimo sanoo: Näky, jonka hän näkee, tarkoittaa monia tulevia päiviä, ja hän ennustaa ajoista, jotka ovat kaukana. Sano heille sen tähden: Näin sanoo Herra, Herra: Mitään minun sanoistani ei enää viivytetä, vaan se sana, jonka minä olen puhunut, toteutuu, sanoo Herra, Herra. Hesekiel 12:21–28.

Kaikista niistä profeetallisista pyöristä, jotka tuossa historiassa pyörivät toisten profeetallisten pyörien sisällä, on yksi pyörä, josta innoitus on ilmoittanut viimeisten päivien profetian tutkijoille, että se on se pyörä, jonka perusteella heidän iankaikkinen kohtalonsa ratkaistaan. Rivi rivin päälle asetettuna tuon pyörän täytyy myös olla se näky, jonka Daniel näki ja joka muutti hänet Kristuksen kuvan kaltaiseksi, sillä tuo on se näky, joka osoittaa, mitä Jumalan kansalle tapahtuu viimeisinä päivinä.

”Herra on selvästi osoittanut minulle, että pedon kuva muodostetaan ennen armonajan päättymistä; sillä siitä on tuleva Jumalan kansalle suuri koetus, jonka perusteella heidän iankaikkinen kohtalonsa ratkaistaan. Kantasi on sellainen epäjohtomukaisuuksien sekamelska, että vain harvat tulevat petetyiksi.

”Ilmestyskirjan 13. luvussa tämä aihe esitetään selvästi; [Ilmestyskirja 13:11–17, lainattuna].”

”Tämä on se koetus, joka Jumalan kansalla täytyy olla ennen kuin heidät sinetöidään. Kaikki, jotka osoittivat uskollisuutensa Jumalalle noudattamalla Hänen lakiaan ja kieltäytymällä hyväksymästä väärää sapattia, asettuvat Herran Jumalan Jehovan lipun alle ja saavat elävän Jumalan sinetin. Ne, jotka luopuvat taivaallista alkuperää olevasta totuudesta ja hyväksyvät sunnuntaisapatin, saavat pedon merkin.” Manuscript Releases, osa 15, 15.

Koetus, joka tunnistetaan pedon kuvan koetukseksi, on kaksiosainen. Se on koetus, joka vaatii profetian tutkijaa tunnistamaan pedon kuvan kehityksen, joka on kirkon ja valtion yhdistelmä Yhdysvalloissa ennen sunnuntailakia. Se on myös koetus, joka synnyttää joko pedon kuvan tai Kristuksen kuvan niissä, joita Daniel edustaa, tai niissä, jotka pakenivat. Erottaminen perustuu siihen, näkevätkö nuo neitsyet ”tämän suuren näyn”, kuten Daniel näki, vai pakenevatko he näkyä. Avain tämän suuren näyn näkemiseen ilmenee sanassa ”linnoitus”.

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissa.

”Väkevä enkeli, joka opasti Johannesta, ei ollut kukaan vähäisempi persoonallisuus kuin Jeesus Kristus. Se, että Hän asettaa oikean jalkansa meren päälle ja vasemman kuivan maan päälle, osoittaa sen osan, jota Hän toteuttaa suuren Saatanan kanssa käytävän taistelun päätösnäyttämöissä. Tämä asento ilmaisee Hänen ylimmän voimansa ja valtansa yli koko maan. Taistelu oli käynyt yhä ankarammaksi ja päättäväisemmäksi aikakaudesta aikakauteen, ja niin se tulee jatkumaan aina päätöskohtauksiin saakka, jolloin pimeyden voimien mestarillinen toiminta saavuttaa huippunsa. Saatana, liittoutuneena pahojen ihmisten kanssa, eksoyttää koko maailman ja ne seurakunnat, jotka eivät ota vastaan totuuden rakkautta. Mutta

väkevä enkeli vaatii huomiota. Hän huutaa suurella äänellä. Hänen tulee osoittaa äänensä voima ja valta niille, jotka ovat yhtyneet Saatanan kanssa vastustamaan totuutta.

”Sen jälkeen kun nämä seitsemän ukkosenjylinää olivat puhuneet äänensä, Johannes saa, samoin kuin Daniel sai pienen kirjan suhteen, tämän käskyn: ”Sinetöi ne asiat, jotka ne seitsemän ukkosenjylinää puhuivat.” Nämä liittyvät tuleviin tapahtumiin, jotka paljastetaan omassa järjestyksessään. Daniel on nouseva osaansa päivien lopussa. Johannes näkee pienen kirjan avattuna. Silloin Danielin profetioilla on niiden oikea paikkansa ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomissa, jotka on annettava maailmalle. Pienen kirjan avaaminen oli aikaan liittyvä sanoma.

Danielin kirja ja Ilmestyskirja ovat yhtä. Toinen on profetia, toinen ilmestys; toinen on sinetöity kirja, toinen avattu kirja. Johannes kuuli salaisuudet, jotka ukkosenjylinät lausuvat, mutta häntä käskettiin olemaan kirjoittamatta niitä.

”Johannekselle annettu erityinen valo, joka ilmaistiin seitsemässä ukkosessa, oli kuvaus tapahtumista, jotka toteutuisivat ensimmäisen ja toisen enkelin sanoman aikana.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, osa 7, 971.